

بررسی وضعیت، شناسایی مزیت نسبی و تدوین برنامه استراتژیک توسعه اشتغال با استفاده از مدل‌های تغییرسهم، ضریب مکانی و سوات (SWOT) (مورد مطالعه: شهرستان بیرجند)

علی حاجی‌نژاد،^{*} جعفر قادری،^{**} سیده‌سمیه خاتمی،^{***} غلامرضا یونسی^{****}

تاریخ پذیرش ۱۳۹۳/۳/۲۸

تاریخ دریافت ۱۳۹۲/۵/۲۸

از جمله چالش‌های مطرح در اقتصاد مناطق حاشیه کشور از جمله خراسان جنوبی، افزایش نرخ بیکاری و نابسامانی وضعیت اشتغال می‌باشد. با توجه به روند رو به افزایش جمعیت بهویژه در مناطق شهری، بررسی و تحلیل اشتغال مناطق جهت تدوین برنامه‌ای مطلوب در راستای توسعه ضرورتی انکارناپذیر دارد. تحقیق حاضر با هدف بررسی وضعیت اشتغال و شناسایی مزیت نسبی شهرستان بیرجند با استفاده از مدل تغییر سهم و ضریب مکانی، به تحلیل گروه‌های عمده فعالیت در مقاطع آماری ۱۳۷۵، ۱۳۸۵ و ۱۳۹۰ پرداخته است. این تحقیق از لحاظ هدف کاربردی واز لحاظ روش توصیفی - تحلیلی می‌باشد. داده‌های مورد نیاز نیز از مطالعات کتابخانه‌ای گردآوری شده است. براساس نتایج مدل تغییر سهم و ضریب مکانی، تکیه بر مزیت نسبی و قابلیت صادراتی زیربخش‌های صنعت شامل معدن، تأمین آب، برق، گاز و ساختمان و خدمات بهویژه مالی و بیمه، آموزش، امور عمومی و دفاع می‌تواند نقش مؤثری در رشد اشتغال بیرجند داشته باشد. در این راستا سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در کشاورزی و صنعت، ایجاد کارگاه‌های صنعتی در نقاط شهری و روستایی، به کارگیری تکنولوژی سازگار با دانش بومی و ارتقای فعالیت‌های بخش تأمین آب، برق و گاز در راستای افزایش صادرات پیشنهاد داده شده است.

کلیدواژه‌ها: اشتغال؛ مزیت نسبی؛ مدل تغییر سهم؛ مدل اقتصاد پایه؛ مدل سوات؛ شهرستان بیرجند؛ استان خراسان جنوبی؛ ایران

* دانشیار برنامه‌ریزی توسعه روستایی، دانشگاه سیستان و بلوچستان (نویسنده مسئول)؛ Email: ahajinejad@gep.usb.ac.ir
** استادیار گروه اقتصاد، دانشکده اقتصاد، دانشگاه شیراز؛ Email: jghaderi@rose.shiraz.ac.ir

*** کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه سیستان و بلوچستان؛

Email: khatami.somayeh@gmail.com

**** کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه‌ریزی روستایی، دانشگاه پیام نور بیرجند؛ Email: Reza.unosi@gmail.com

مقدمه

ایران به واسطه داشتن پهنه‌ای وسیع و شرایط ناهمگون اقتصادی اجتماعی و زیست محیطی، تاکنون نتوانسته در اجرای برنامه‌ها و سیاست‌های کلان توسعه، در نواحی مختلف و در سطوح محلی مانند سطح ملی توفیق داشته باشد. عدم توجه به برخی از سطوح محلی در برنامه‌ریزی‌ها و نادیده گرفتن قابلیت‌های این مناطق باعث شده تا شکاف و عدم تعادل میان سطح ملی و مناطق توسعه‌نیافرته افزایش یابد. این مسئله افزایش نرخ بیکاری در برخی از سطوح محلی و افزایش روند مهاجرت به شهرهای بزرگ را در پی داشته است. لذا توجه به ظرفیت‌های درون منطقه‌ای و تلاش برای ارتقای نهادهای محلی به مثابه کلید اصلی توسعه، ضرورتی انکارناپذیر دارد. مطالعات صورت گرفته در این زمینه (جدول ۱) نیز حاکی از نقش مهم قابلیت‌ها و مزیت نسبی مناطق در رشد اقتصادی کشورها است.

جدول ۱. نمونه‌ای از مطالعات صورت گرفته پیرامون مسئله مورد بررسی

نتایج تحقیق	روش تحقیق	سال تحقیق	محقق
درآمد ناشی از صادرات موجب رشد و رونق اقتصاد منطقه‌ای می‌شود	مدل پایه صادرات	۱۳۸۵	نورث
با افزایش تحصیلات و فناوری، شاغلان از بخش کشاورزی به صنعت منتقل می‌شوند	مدل تصحیح خطای برداری	۱۳۸۵	امینی و منصوری
جهت توسعه یافتنگی باید مزیت نسبی استان و پتانسیل‌های اقتصادی در نظر گرفته شود	مدل تغییر سهم	۱۳۸۵	فرهودی و محمدی

مأخذ: منابع تحقیق.

در این مقاله سؤال اصلی این بوده که وضعیت اشتغال در شهرستان بیرجند در طی دوره‌های مورد بررسی چه تغییراتی کرده و این تغییرات ناشی از چه عواملی است. مقاله، در نهایت به ارائه راهکارهایی جهت افزایش فرصت‌های اشتغال در این شهرستان پرداخته است. تحقیق حاضر با هدف بررسی وضعیت اشتغال و شناسایی مزیت نسبی شهرستان بیرجند، با استفاده از مدل اقتصادی تغییر سهم^۱ و ضریب مکانی^۲ وضعیت اشتغال را در سه بخش

1. Shift Share

2. Location Quotient

کشاورزی، صنعت و خدمات طی مقاطع آماری ۱۳۷۵ و ۱۳۸۵ و ۱۳۹۰ و فاصله زمانی بین این سال‌ها بررسی کرده است. از آن جایی که نتایج حاصل از این پژوهش به بیان تغییرات ساختاری و رقابتی اشتغال در سطح محلی و مقایسه آن با سطح ملی و نیز شناسایی مزیت نسبی در شهرستان بیرون از پرداخته است، می‌تواند راهنمای مفیدی برای برنامه‌ریزان و مدیران محلی باشد.

۱. مبانی نظری

ایده اصلی مزیت نسبی توسط اقتصاددانان کلاسیک ارائه شده است. آدام اسمیت^۱ در کتاب ثروت ملل بیان می‌کند که هر ملتی میل دارد در گونه‌ای از تولید تخصص پیدا کند که با اجرای اصل اساسی تقسیم کار به طور طبیعی استعداد بیشتری دارد. دیوید ریکاردو^۲ نیز در خصوص اهمیت مزیت نسبی تأکید داشت که هر کشور در تولیداتی که بیشترین مزیت نسبی را دارد باید تخصص کسب کند (جعفری صمیمی و نقوی، ۱۳۸۷: ۴). بی‌توجهی به استعدادها، توانایی‌ها و مزیت‌های نسبی هر منطقه در زمینه فعالیت‌های اقتصادی موجب می‌شود تا سرمایه‌گذاری‌ها متناسب با امکانات و ظرفیت‌های بالقوه مناطق صورت نگیرد (جانارانجانا و دیگران، ۲۰۱۰: ۴-۲۰) و به رغم اجرای برنامه‌های متعدد توسعه ملی و منطقه‌ای، همچنان روند توسعه نیافتگی مناطق ادامه یابد. بنابراین در صورتی که عوامل مؤثر بر رشد اقتصادی مناطق شناسایی شود، می‌توان زمینه ارتقاء سطح سیاستگذاری‌های مرتبه با مناطق و اتخاذ تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری درست و مبتنی بر آگاهی را برای سیاستگذاران ملی و محلی فراهم کرد (صادقی شاهدانی و غفاری فرد، ۱۳۸۸: ۱۱۶). به نقل از تودارو^۴ توسعه اقتصادی مستلزم توجه به نیازهای محلی، شناخت نقاط قوت و ضعف مناطق و حداکثرسازی پتانسیل‌ها و از بین بردن چالش‌ها و محدودیت‌ها در سطح مناطق می‌باشد. لذا هدف عمدۀ انجام مطالعات اقتصادی آگاهی از ترکیب اقتصادی، ارزیابی حیات اقتصادی و پیش‌بینی وضعیت آینده اقتصاد محلی است تا از این طریق بتوان زمینه رشد و توسعه منطقه را پیش‌بینی کرده، تبلور فضایی کالبدی آن را در شکل مناسب به تجسم درآورد (تودارو، ۱۳۷۸: ۲۴۸).

1. Adam Smith

2. Ricardo

3. Janaranjana and et.al.

4. Todaro

در این راستا سه رویکرد مطرح علم اقتصاد (رویکرد نئو کلاسیک^۱، نئو کینزن^۲ و نهادگر^۳) با توجه به اصول اساسی خود، راهکارهایی را ارائه داده‌اند. رویکرد نئو کلاسیک بر تعادل و جایه‌جایی تأکید دارد. براساس این رویکرد رشد اقتصادی مناطق، مستلزم توازن در بخش‌های اقتصادی یک منطقه است. نئو کلاسیک‌ها بر این نظرند که با اصلاح رفتار جست‌وجوی شغل، بازار کار خود به خود متعادل می‌شود (برانسون، ۱۳۸۳: ۱۵۷). تعادل بازار جایی است که عرضه و تقاضای نیروی کار برابرند. از نگاه آنان همواره اقتصاد در حد اشتغال کامل یا بالقوه آن است. بدین جهت نیازی به استفاده از سیاست‌های پولی و مالی برای رساندن اقتصاد به اشتغال کامل وجود ندارد (رحمانی، ۱۳۸۹: ۸۰-۳۰).

یکی از مشخصات مهم مدل نئو کلاسیک‌ها این است که در این مدل می‌توان حرکت منابع تولید (مهاجرت سرمایه و نیروی کار) را در بین مناطق بررسی کرد و این امر تأثیر زیادی بر رشد مناطق خواهد داشت. بنابر نظر نئو کلاسیک‌ها، سرمایه و نیروی کار به‌سوی مناطقی می‌روند که نرخ بازگشت بیشتری داشته باشند. تولید کنندگان همواره به‌دبان تقاطی می‌گردند که سودشان را بیشتر کند و نیروی کار نیز در جست‌وجوی مناطقی است که دستمزد بیشتری می‌پردازند. بنابراین نابرابری‌های رشد در مناطق تنها به علت تفاوت‌های نرخ رشد درونی منطقه نیست، بلکه به سبب عدم تحرک منابع نیز می‌باشد. در این راستا بهبود خدمات اطلاعاتی، کاهش هزینه‌های جست‌وجوی شغل با افزایش منافع آن از طریق حذف مقرراتی‌های بیکاری از جمله اقدامات مورد حمایت نئو کلاسیک‌هاست (صیاغ کرمانی، ۱۳۸۰: ۲۲۹).

از سوی دیگر کینزن‌ها معتقدند بازار کار با وجود انحصارات، بازاری ناکامل است و تعديل خود به خودی در آن صورت نمی‌گیرد. بنابراین تعديل‌هایی از جانب دولت در کل مخارج دولتی لازم است تا سطح قابل قبولی از اشتغال حفظ شود. آنها افزایش تقاضای مؤثر یا تقاضای کل را برای افزایش اشتغال لازم می‌دانند. کاهش مالیات‌ها، افزایش عرضه پول، افزایش خرید کالا و خدمات توسط دولت و حتی استخدام مستقیم بیکاران توسط دولت از اقدامات مورد حمایت کینزن‌هاست (براون و هاس، ۱۹۸۷: ۴۷۲). با توجه به آنچه گفته

1. Neo Classic

2. Neo Cannesian

3. Institutionalist

4. Browne and Hass

شد، دیدگاه‌های مذکور مسیری افراطی را پیموده‌اند. در یک حد افراطی تغییر در سطح قیمت‌های واقعی، اثری روی اشتغال تعادلی ندارد و از سوی دیگر تغییر مذکور سطح اشتغال را به طور کامل تحت تأثیر خود قرار می‌دهد (برانسون، ۱۳۸۳: ۱۵۸).

برخلاف دیدگاه نئوکلاسیک‌ها، نهادگرایان، خواهان افزایش حضور مؤثر دولت جهت شکل‌دهی و حمایت از نهادهای اجتماعی و اقتصادی می‌باشند (Heico، ۱۹۹۹: ۳۹۵-۳۸۳). در واقع نهاد دولت حکم متنی را دارد که تحولات اجتماعی در بستر آن انجام می‌پذیرد (زمانی، ۲۰۰۷: ۷۶). به اعتقاد نهادگرایان، رویکرد نئوکلاسیک، رفتار انسان‌ها را در مدل‌های مرسوم خود بسیار ساده‌انگارانه در نظر گرفته است (Nort, Wallis and Weingest, ۲۰۰۶: ۱۷-۲۰)، در حالی که در عالم واقع، انگیزه‌های کنشگران اقتصادی بسیار پیچیده‌تر از آن است که در مدل‌های انتزاعی نئوکلاسیک فرض می‌شود. نهادگرایان به جای اینکه پدیده‌های اقتصادی را در چارچوب یک نظام متوازن و مبتنی بر همکاری ناشی از عملکرد آزادانه معاملات اقتصادی بدانند، تأکید بیشتر بر تعارض و تضاد در فضای اقتصادی دارند. بنابراین تضاد ذاتی موجود در روابط اقتصادی، باید با ساختاریندی نهادها و طراحی و ایجاد یک مکانیسم کنترل اجتماعی (نظام حقوقی اجتماعی) جهت انجام فعالیت‌های اقتصادی کانالیزه گردد (Astioun, Modema and Mercurio, ۲۰۰۳: ۴۵۰). در واقع، نهادهای زیرمجموعه‌ای از ساختارهای اجتماعی و سازمان‌ها، زیرمجموعه‌ای از نهادها می‌باشند (Hodgson, ۱۳۸۵: ۹۷). از نظر پارسونز یک نظام کنشی نهادینه، به گستره‌ای گفته می‌شود که در آن کنشگران در یک ارتباط مداوم هستند و کنش آنها به سوی یک مجموعه عام از استانداردهای هنجاری و الگوهای ارزشی جهت می‌باشد (صانعی‌پور، ۱۳۸۵: ۱۴). لذا نهادها با ارائه ساختارهایی برای زندگی روزمره، عدم اطمینان را کاهش داده و تعیین کننده عملکرد اقتصاد در بلندمدت می‌باشند (Nort, ۱۳۸۵: ۲۰).

در نگرش نهادگرایان، توسعه در پاسخ به تکامل تدریجی نهادهای حمایتی، اجتماعی و تجاری ایجاد می‌گردد. بنابراین میزان موفقیت برنامه‌های توسعه در گرو شناخت آنها از نهادهای موجود و پیش‌بینی مکانیسم‌هایی برای متناسب‌سازی نهادها از طریق برنامه‌ریزی

1. Heico

2. North Wallis and Weingest

3. Steven, Modema and Mercurio

4. Hodgson

و دخالت هوشمندانه دولت برای بهره‌برداری از ظرفیت‌های دنیای مدرن می‌باشد (متولسی و فتح‌اللهی، ۱۳۸۹: ۴۷). لذا رویکرد نهادگرای ساماندهی و توسعه بخش‌های اقتصادی مبتنی بر تغییرات ساختاری و بنیانی، بهبود ساختارها و ایجاد عرصه‌ای رقابتی در جهت توسعه بخش‌های اقتصادی یک منطقه تأکید دارد (نورث، ۲۰۰۴: ۸۰). در این راستا می‌توان براساس نتایج حاصل از تحلیل مدل تغییر سهم، عوامل اثرگذار بر رشد واقعی استغال منطقه (تغییرات ساختاری و رقابتی) را شناسایی و در جهت بهبود آن گام برداشت. مبتنی بر این رویکرد، تأکید بر دائش بومی مناطق، کنش جمعی و فرایندهای نهادسازی مورد توجه قرار گرفته و ضمن تووجه به جنبه‌های تصمیم‌گیری و برنامه‌ریزی مشارکتی، تأکید خاصی بر فنون برنامه‌ریزی شده مبتنی بر کنش‌ها و تصمیمات جمعی را سرلوحه کار خود قرار می‌دهد. در این رویکرد باور اساسی به توسعه درون‌زا و از پایین به بالاست و لذا تغییر عقلانیت منطقه‌ای و ارتقاء توان یادگیری توسعه و تولید دانش را به عنوان یک الزام انکارناپذیر برای توسعه منطقه مورد تأکید قرار می‌دهد. در این رویکرد تأکید می‌شود که صرف وجود نهادها و تعاملات میان نهادها، عامل توسعه منطقه‌ای نیست، بلکه میزان توانایی این نهادها برای پیش‌بینی، تعقیب و سازگاری با تحولات بیرون و درون منطقه است که منجر به توسعه مناطق می‌گردد و بر همین اساس بر یادگیری و توان انطباق، تأکید فوق العاده می‌ورزد. هرقدر ناحیه از ثبات و استحکام بیشتری برخوردار باشد و وسائل ارتباطی، حیات اقتصادی ناحیه را تقویت کنند، ورود آن به فضای ملی و ایفای نقش در ابعاد گسترده‌تر، بهتر انجام خواهد گرفت (آسایش و استعلامی، ۱۳۸۲: ۴۲).

۲. روش‌شناسی پژوهش

روش تحقیق در پژوهش حاضر از نوع توصیفی - تحلیلی بوده و جهت گردآوری اطلاعات و داده‌های مورد نیاز از شیوه استنادی - کتابخانه‌ای بهره گرفته شده است. محدوده مطالعه شهرستان بیرون‌جند و جامعه آماری گروههای عمده فعالیت در سال‌های ۱۳۷۵ و ۱۳۸۵ و ۱۳۹۰ در سه سطح شهرستان بیرون‌جند، استان خراسان جنوبی و ایران می‌باشد. در این تحقیق به منظور بررسی وضعیت اشتغال و علت یابی رشد مثبت یا منفی اشتغال در بخش‌های مختلف و تعیین مزیت نسبی محدوده مطالعه، به سه رویکرد نئوکلاسیک، نوکیزین و نهادگرای استناد

شده است. در تبیین دیدگاه نئو کلاسیک از مدل تحلیل موقعیت اقتصادی، برای رویکرد نئو کیتزن از مدل اقتصاد پایه و برای رویکرد نهادگرا از مدل تغییر سهم استفاده شده است.

۱-۲. معرفی مدل‌های مورد استفاده

۱-۲-۱. مدل تحلیل موقعیت اقتصادی

روش تحلیل موقعیت اقتصادی به منظور شناخت و پیش‌بینی سهم بخش‌های اقتصادی منطقه در مقایسه با کشور به کار گرفته می‌شود. در این روش تغییرات ایجاد شده در درآمد و اشتغال محلی در ارتباط با تحول اقتصادی کشور بر سهم هر یک از عوامل مؤثر در تغییر ساختار اقتصادی محلی مشخص می‌گردد. برای به کار گیری این روش از تکنیک ترسیمی طولی عرضی ایزارد استفاده می‌شود. این روش تفاوت رشد در بخش‌های اقتصادی محلی را در قیاس با رشد همان بخش‌ها در سطح ملی مدنظر دارد. این تفاوت‌ها که ممکن است مثبت یا منفی باشد بیانگر تغییر موقعیت یا جابه‌جایی سهم اقتصاد محلی در اقتصاد ملی است (زیاری، ۱۳۷۸: ۱۹۲).

۱-۲-۲. مدل تغییر سهم

این روش، رشد اقتصاد یک منطقه (از نظر اشتغال) را ناشی از سه عامل رشد ملی، رشد ناشی از مزیت رقابتی و رشد ساختاری در اثر تجمع صنعتی (ترکیب فعالیت‌ها) می‌داند.

(الف) رشد ملی: این رشد نشان‌دهنده سهم منطقه از رشد ملی است که درجه تغییر در رشد یک منطقه را در ارتباط با منطقه‌ای بزرگ‌تر می‌سنجد. رشدی که از این طریق اندازه گیری می‌شود در حقیقت رشد و یارکودی است که تحت تأثیر رشد در کل کشور و به فرض ثابت بودن سایر عوامل نصیب فعالیت منطقه می‌شود. به این ترتیب که اگر اشتغال در کل کشور افزایش یا کاهش پیدا کند، انتظار می‌رود که این مسئله اثرات مشابه مثبت یا منفی بر روی رشد اشتغال در سطح منطقه بگذارد.

(ب) رشد رقابتی: تغییرات رقابتی یا به عبارت دیگر رشد ناشی از ویژگی‌های منطقه یا استان مربوطه است. این ویژگی‌ها تحت تأثیر امتیازات خاص هر استان شامل خصوصیات جغرافیایی، منابع طبیعی و موقعیت سیاسی - اقتصادی می‌باشند. تغییرات رقابتی مربوط به کلیه عوامل در منطقه به غیر از عامل تجمع صنعتی است، لذا این جزو بهنحوی قدرت رقابتی بهتر و یا امتیازات مکانی بهتر یک منطقه را نسبت به سایر مناطق نشان می‌دهد.

این جزء می‌تواند به تصمیم‌گیران منطقه‌ای برای تشخیص صنایعی که منطقه در آن مزیت دارد و تشخیص این موضوع که آیا مزیت رقابتی منطقه در مسیر رشد اقتصاد منطقه حرکت می‌کند یا خیر، کمک کند. یک سهم رقابتی مثبت بیان کننده مزیت نسبی یک منطقه در یک بخش اقتصادی خاص است و یک سهم رقابتی منفی بیان کننده نداشتن یا از دست دادن مزیت نسبی در یک بخش اقتصادی است (صادقی شاهدانی و غفاری فرد، ۱۳۸۸: ۱۲۲).

(ج) **رشد ساختاری (ترکیب صنایع یا تجمع صنعتی):** این رشد، ترکیب صنایع، نوع ساختار و تجمع صنایع هر استان یا شهرستان در زمینه شاخص مورد مطالعه در مقایسه با ترکیب صنایع در سطح کشور را نشان می‌دهد. البته فرض مهمی که در اینجا وجود دارد این است که باید ترکیب صنایع در سطح کشور مطلوب باشد. هر استانی که تغییرات ساختاری مثبت داشته باشد به معنی دارا بودن صنایع یا فعالیت‌های اقتصادی با رشد سریع در زمینه اشتغال است. اما اگر استانی دارای تغییرات ساختاری منفی باشد، دارای ترکیب صنایع نامطلوب با رشد کند است. به طور کلی می‌توان گفت منطقه‌ای که فعالیت‌های اقتصادی با نرخ رشد بالا را در خود متمرکز ساخته دارای رشد ساختاری مثبت و منطقه‌ای که در آن فعالیت‌های اقتصادی با رشد کم متمرکز شده‌اند، با تغییرات ساختاری منفی رو به رو است (سبحانی و درویشی، ۱۳۸۴: ۱۷۱-۱۶۹). لذا تحلیل اقتصاد منطقه با استفاده از سه عامل صورت می‌گیرد: ۱. سهم ملی^۱، ۲. تغییرات ساختاری^۲، ۳. تغییرات رقابتی^۳.

در واقع وضعیت اشتغال مناطق حاصل جمع این سه عامل می‌باشد. بدست آوردن این سه عامل مشروط به داشتن چند داده آماری و انجام دادن چند مرحله است:

داده اول: تعداد کل شاغلان ناجیه مورد مطالعه در ابتداء و انتهای دوره مورد بررسی،

داده دوم: تعداد کل شاغلان در سطح مرجع در ابتداء و انتهای دوره مورد بررسی،

داده سوم: تعداد شاغلان به تفکیک گروه‌های شغلی ناجیه مورد مطالعه در ابتداء و انتهای دوره مورد بررسی،

داده چهارم: تعداد شاغلان به تفکیک گروه‌های شغلی در سطح مرجع در ابتداء و انتهای دوره مورد بررسی.

مرحله اول: محاسبه تغییر کل اشتغال مرجع

1. National Share (NS)

2. Industry Shift (IS)

3. Regional Shift (RS)

(تعداد کل شاغلان سطح مرجع در سال پایه - تعداد کل شاغلان سطح مرجع در سال مورد بررسی)

(تعداد کل شاغلان سطح مرجع در سال پایه)

مرحله دوم: عدد حاصل از مرحله قبل را در تعداد شاغلان (گروههای شغلی مورد بررسی) محلی در سال پایه ضرب کرده، عدد حاصل همان NS یا سهم ملی می باشد.

مرحله سوم: محاسبه تغییر گروه شغلی مورد بررسی در سطح مرجع

(تعداد شاغلان گروه شغلی مرجع در سال پایه - تعداد شاغلان گروه شغلی مرجع در سال مورد بررسی)

(تعداد شاغلان گروه شغلی مرجع در سال پایه)

مرحله چهارم: عدد حاصل از مرحله اول را از عدد حاصل از مرحله سوم کم می کنیم.

مرحله پنجم: عدد حاصل از مرحله قبل را در تعداد شاغلان گروه شغلی سطح محلی در سال پایه ضرب می کنیم. عدد به دست آمده همان IS می باشد.

مرحله ششم: به دست آوردن تغییرات اشتغال در گروههای شغلی سطح محلی

(تعداد شاغلان گروه شغلی سطح محلی در سال پایه - تعداد شاغلان گروه شغلی سطح محلی در سال مورد بررسی)

مرحله هفتم: به دست آوردن تغییرات رقابتی منطقه

- عدد حاصل از مرحله قبل NS-IS

۲-۱-۳. مدل اقتصاد پایه

از لحاظ نظری اقتصاد منطقه به دو بخش تقسیم می شود: فعالیت‌های پایه‌ای و فعالیت‌های غیرپایه‌ای. فعالیت‌های پایه‌ای، فعالیت‌هایی هستند که کالا و خدمات را به خارج از محدوده اقتصاد جامعه صادر می کنند و یا کالاهای خدمتشان را به افرادی عرضه می کنند که از خارج از مرزهای اقتصادی جامعه آمده‌اند. فعالیت‌های غیرپایه‌ای، آنهایی هستند که نیازهای ساکنین داخل محدوده اقتصادی جامعه را تأمین می کنند. فعالیت‌های غیرپایه‌ای یا تبعی هیچ کالا و خدمات تمام شده‌ای را صادر نمی کنند، بلکه هم از نظر تولید و هم از نظر بازار محلی هستند. معمولاً با افزایش فعالیت‌های پایه در یک منطقه جریان درآمد منطقه افزایش می یابد. این افزایش موجب ازدیاد

تقاضا برای کالا و خدمات در درون آن منطقه شده و در نتیجه افزایش فعالیتهای غیرپایه‌ای در منطقه را موجب می‌گردد. بر عکس با کاهش فعالیتهای پایه‌ای، درآمد منطقه نیز کم شده و میزان تقاضا برای فعالیتهای غیرپایه‌ای نقصان می‌یابد. بدین ترتیب فعالیتهای پایه‌ای محرك اصلی در هر تغییری به حساب می‌آیند و روی اقتصاد منطقه تأثیر افزایشی دارند (زیاری، ۱۳۷۸: ۱۷۴). برای به دست آوردن نسبت مکانی (LQ) هر صنعت، می‌توان از این رابطه استفاده کرد:

$$(کل شاغلان محلی / تعداد شاغلان محلی در یک گروه شغلی)$$

$$(کل شاغلان مرجع / تعداد شاغلان مرجع در همان گروه شغلی)$$

این نسبت اگر برابر یک باشد، بدین معنی است که مصرف آن کالای خاص در منطقه برابر با تولید آن کالا است و در نتیجه هیچ یک از کارکنان، کالا و خدمات خاصی را به عنوان صادرات تولید نمی‌کنند. اگر LQ مساوی ۵ باشد تولید آن کالای خاص ۵ برابر مصرف محلی است و بنابراین تنها یک پنجم کارکنان آن صنعت برای بازار داخلی و چهار پنجم برای بازار صادراتی تولید می‌کنند. مخرج کسر (سهم اشتغال ملی از تولید کالایی خاص) برای نشان دادن این که چقدر از تولید محلی باید برای رفع نیازها و تقاضای داخلی تخصیص داده شود، معیاری را تعیین می‌کند. به طور نمونه اگر ۱ درصد از اشتغال ملی در این صنعت یا تولید کالایی خاص در صنعتی خاص باشد، منطقه نیز تنها لازم است که ۱ درصد از اشتغال خود را در این صنعت برای رفع تقاضای منطقه اختصاص دهد. حال اگر اشتغال واقعی در این صنعت ۶ درصد کل اشتغال در منطقه باشد (صورت کسر $0/06$)، یک ششم از نیروی کار برای مصرف منطقه تولید می‌کنند و پنج ششم دیگر برای صادرات. برای هر صنعت خاص، نسبت مکانی تخمینی را از اشتغال در بخش صادراتی مشخص می‌کند. اگر Ti کل اشتغال در صنعت A و Li نسبت مکانی آن صنعت باشد. میزان اشتغال صادراتی در آن صنعت برابر خواهد بود با:

$$Xi = (Li - 1/Li) \times Ti$$

برای مثال اگر $Li=4$ و $Ti=800$ و $Xi=800$ شود، یعنی سه چهارم کارکنان آن صنعت برای صادرات تولید می‌کنند. کل اشتغال صادراتی منطقه را می‌توان از مجموع اشتغال‌های صادراتی در صنایع مختلف به دست آورد. ضریب اشتغال مساوی کل اشتغال تقسیم بر اشتغال صادراتی است (صباغ کرمانی، ۱۳۸۰: ۱۵۱).

۴-۱-۲. مدل تحلیلی سوات

تکنیک یا ماتریس سوات (Swot)، ابزاری برای شناخت تهدیدها^۱ و فرصت‌های^۲ موجود در محیط خارجی یک سیستم و بازشناسی ضعف‌ها^۳ و قوت‌های^۴ داخلی آن به منظور سنجش وضعیت و تدوین راهبرد برای هدایت و کنترل آن سیستم است. این مدل یک نوع تجزیه و تحلیل سازمانی است که به سازمان‌ها کمک می‌کند تا بتوانند منابع داخلی خود را در دوره‌های قدرت و ضعف تجزیه و تحلیل کرده و آنها را در برابر محیط خارجی در دوره‌های فرصت و تهدید با هم هماهنگ کنند. این روش بهترین استراتژی برای سازمان‌دهی فضاست (مرادی مسیحی، ۱۳۸۱: ۴۰). درواقع بر حسب وضعیت سیستم چهار دسته راهبرد می‌توان تدوین کرد:

۱. راهبرد تدافعی (WT): هدف کلی راهبرد دفاعی یا حداقل حداقل که می‌توان آن را راهبرد «بقا» نیز نامید، کاهش ضعف‌های سیستم برای کاستن و خنثی‌سازی تهدیدهای است. در این راهبرد تأکید بر رفع آسیب‌پذیری منطقه مورد مطالعه است.

۲. راهبرد رقابتی (WO): راهبرد انطباقی یا حداقل حداقل تلاش دارد تا با کاستن از ضعف‌ها بتواند حداکثر استفاده را از فرصت‌های موجود ببرد.

۳. راهبرد محافظه کارانه (ST): این راهبرد مبتنی بر حداکثر حداقل در تنوع بخشی بر نقاط قوت درونی و تهدیدهای بیرونی متمرکر بوده و بر پایه بهره‌گرفتن از قوت‌های سیستم برای مقابله با تهدیدات تدوین می‌شود و هدف آن به حداکثر رساندن نقاط قوت و به حداقل رساندن تهدیدات است.

۴. راهبردهای تهاجمی (SO): در این راهبردها تمرکز بر حداکثر حداقل نقاط قوت درونی و فرصت‌های بیرونی استوار است. در چنین وضعیتی سازمان با استفاده از نقاط قوت خویش برای گسترش بازار تولیدات و خدمات خود گام بر می‌دارد (ابراهیم‌زاده، ۱۳۸۹: ۸۳).

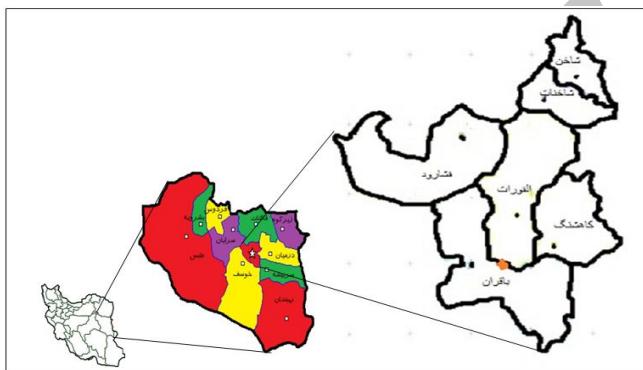
۳. معرفی محدوده مورد مطالعه

محدوده مورد مطالعه شهرستان بیرجند، مرکز استان خراسان جنوبی است که در طول شرقی

-
1. Threats
 2. Opportunity
 3. Weaknesses
 4. Strength

۵۸ درجه و ۳۶ دقیقه تا ۵۹ درجه و ۴۰ دقیقه و عرض شمالی ۳۲ درجه و ۳۸ دقیقه تا ۳۳ درجه و ۲۵ دقیقه گسترده شده است. براساس آخرین تقسیمات کشوری، مشتمل بر شهر بیرجند با ۲۰ نفر جمعیت و ۶ دهستان القورات، باقران، ساخن، شاخنات، فشارود و کاهشنگ با ۱۷۸۰ نفر جمعیت می باشد (مرکز آمار ایران، ۱۳۹۲).

شكل ١. محدوده مورد مطالعه

مأخذ: مرکز آمار ایران (۱۳۹۱).

براساس نتایج آماری سال ۱۳۹۰، نرخ مشارکت اقتصادی شهرستان بیرجند ۴۰/۵۲ درصد بوده که در مقایسه با سال ۱۳۸۵ حدود ۳ درصد کاهش داشته است. با این وجود از ۸۶۳۴۱ نفر جمعیت فعال حدود ۹۲ درصد شاغل بوده‌اند و نرخ بیکاری ۸/۲ درصد بوده است.

جدول ۲. مقایسه تعداد شاغلان شهرستان بیهق در دوره آماری ۱۳۷۵، ۱۳۸۵ و ۱۳۹۰

به تفکیک گروههای عمده شغلی

شهرستان بیرون جند						گروه‌های شغلی
۱۳۹۰		۱۳۸۵		۱۳۷۵		
درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد	
۱۸/۵۲	۱۴۷۷۳	۱۶/۹۱	۱۲۴۲۷	۳۰/۹۷	۱۸۹۵۸	کشاورزی
۲۲/۵۳	۱۷۹۶۶	۲۵/۰۶	۱۸۷۷۹	۴۱/۸۱	۲۵۵۹۰	صنعت
۵۸/۹۳	۴۶۹۹۴	۵۷/۰۱	۴۲۲۴۹	۵۲/۳۳	۳۲۰۲۸	خدمات
۱۰۰	۷۹۷۳۳	۱۰۰	۷۳۴۵۵	۱۰۰	۶۱۲۰۰	کل

مأخذ: همان

آن گونه که در جدول ۲ آمده است، تعداد شاغلین در سال ۱۳۸۵ نسبت به ۱۳۷۵ حدود ۲۰ درصد و در سال ۱۳۹۰ نسبت به ۱۳۸۵ حدود ۹ درصد افزایش داشته است. همچنین در دوره آماری مورد بررسی بخش خدمات بیشترین تعداد شاغلان و بخش کشاورزی کمترین تعداد شاغلان را داشته است.

۱-۳. یافته‌های تحقیق

۱-۱-۳. تحلیل موقعیت اقتصادی

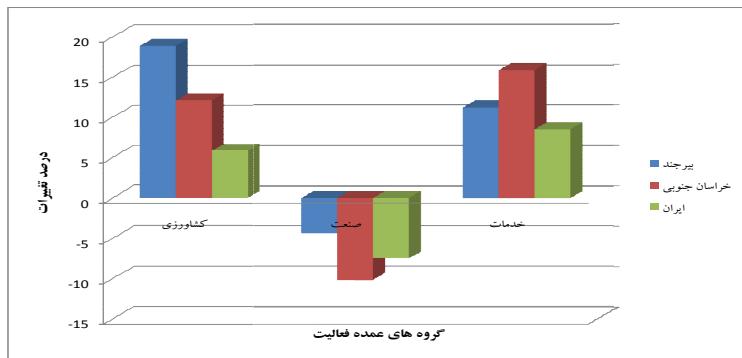
جدول ۳. تعداد شاغلان گروه‌های عمده شغلی در سطح شهرستان، استان و کشور در دوره‌های آماری ۱۳۷۵، ۱۳۸۵ و ۱۳۹۰

ایران					خراسان جنوبی					بیرجند					گروه‌های شغلی
۱۳۷۵	۱۳۸۵	۱۳۹۰	۱۳۷۵	۱۳۸۵	۱۳۹۰	۱۳۷۵	۱۳۸۵	۱۳۹۰	۱۳۷۵	۱۳۸۵	۱۳۹۰	۱۳۷۵	۱۳۸۵	۱۳۹۰	
۵/۸۱	-۰/۶۱	۳۹۰۲۴۰۳	۳۶۸۵۷۴۷	۳۳۵۸۰۰۰	-۱۲/۱۵	۱۳/۶۶	۷۳۹۱۴	۶۵۹۰۲	۵۷۹۸۰	۱۸/۸۷	-۳۴/۴۴	۱۴۷۷۳	۱۲۴۲۷	۱۸۹۵۸	کشاورزی
-۷/۵	۴۵/۱۵	۶۰۰۵۷۰۵	۵۴۹۳۴۹۸	۴۴۷۳۰۰۰	-۱۰/۱۴	۱۴/۹۱	۴۳۶۳۸	۴۸۵۶۴	۴۲۲۶۰	-۴/۳۲	-۲۶/۶۱	۱۷۹۶۶	۱۸۷۷۹	۲۵۵۹۰	صنعت
۸/۴۸	۴۵/۷۷	۱۰۴۳۸۷۶۶	۹۸۰۸۶۹۱	۶۴۸۴۰۰۰	۱۵/۸۶	۷۰/۷	۹۱۴۱۱	۷۶۴۹۲	۴۴۶۵۶	۱۱/۲۳	۳۱/۹۱	۴۶۹۹۴	۲۹۱۴۷	۲۶۴۴۰	خدمات
۰/۳۴	۴۰/۵۱	۲۰۵۴۶۸۷۴۷	۲۰۴۷۶۳۴۴۴	۱۴۵۷۲۰۰۰	۸/۰۶	۳۲/۰۲	۲۰۸۹۶۳	۱۹۳۳۶۲	۱۴۶۴۵۹	۸/۵۴	-۴/۰۷	۷۹۷۳۳	۷۱۳۲۴	۷۱۸۲۴	ریاضیات

مأخذ: همان.

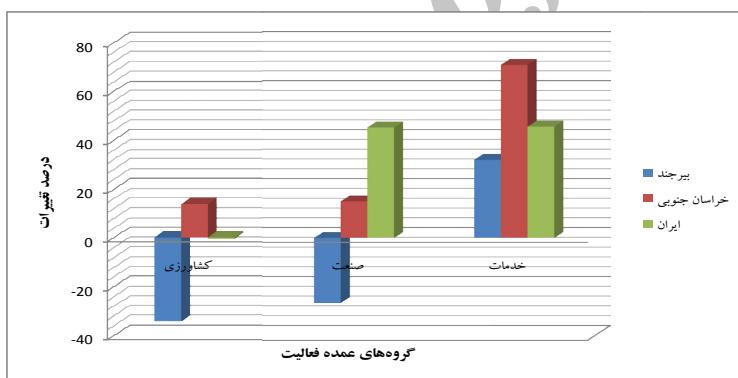
با توجه به مندرجات جدول ۳ و اشکال شماره ۲ و ۳ در سال‌های ۱۳۷۵-۱۳۸۵ متوسط رشد اقتصادی (اشغال) شهرستان بیرجند منفی بوده است.

شکل ۲. تحلیل موقعیت اقتصادی شهرستان بیروجند در سال‌های ۱۳۷۵-۱۳۸۵

مأخذ: یافته‌های تحقیق.

شکل ۳. تحلیل موقعیت اقتصادی شهرستان بیروجند در سال‌های ۱۳۸۵-۱۳۹۰

مأخذ: همان.

طی سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۰ متوسط رشد اقتصادی (اشغال) بیروجند به $8/54$ درصد می‌رسد که به علت تغییرات مثبت بخش کشاورزی و خدمات بوده است. در سطح استان نیز رشد بخش خدمات نسبت به متوسط رشد اقتصادی استان در هر دو دوره مورد بررسی بیشتر بوده است. در سطح ملی، بخش کشاورزی و خدمات از رشد مثبتی برخوردار بوده و در طی دوره ۱۳۷۵ تا ۱۳۸۵ بخش کشاورزی در سطح ملی رشد منفی داشته است. اما در سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۰ حدود ۶ درصد رشد مثبت داشته است.

در مجموع بررسی متوسط رشد اقتصادی (اشغال) در سال‌های ۱۳۷۵ تا ۱۳۹۰ حاکی از آن است که رشد اقتصادی (اشغال) در سطح ملی و سطح استانی کاهش پیدا کرده است، ولی در سطح محلی از روند مثبتی برخوردار بوده است.

۱-۱-۳. بررسی نتایج مدل تغییر سهم

با توجه به جدول ۴، رشد شاغلان بخش کشاورزی و صنعت در شهرستان با سهم ملی آن متناسب نبوده و کمتر می‌باشد که به علت تغییرات ساختاری و رقابتی منفی است، آن گونه که تغییرات ساختاری در بخش کشاورزی نشان می‌دهد، تمرکز شاغلان در این بخش با رشد کند همراه بوده و ترکیب فعالیت‌های بخش کشاورزی نسبت به سطح مرجع نامتناسب بوده است. تغییرات ساختاری نشان‌دهنده رشد کند فعالیت‌های کشاورزی است که می‌تواند ناشی از به کارگیری شیوه‌های سنتی ناکارآمد و یا تکنولوژی ناسازگار با شرایط محیطی و در نتیجه کاهش فرصت‌های اشتغال در دهه مورد بررسی باشد. تغییرات رقابتی منفی در سطح استان حاکی از کاهش قدرت رقابتی شهرستان در بخش کشاورزی استان است. این مسئله بیشتر به خاطر بروز پدیده خشکسالی و کاهش منابع آبی شهرستان می‌باشد.

جدول ۴. نتایج تغییر فرصت‌های شغلی با استفاده از روش تغییر سهم در شهرستان بیرونی
نسبت به استان و کشور، دوره آماری ۱۳۷۵-۱۳۸۵

وضعیت اشتغال	شهرستان نسبت به استان و کشور						گروه‌های عمده شغلی
	تغییرات رقابتی	تغییرات ساختاری	سهم ملی				
	استان	کشور	استان	کشور	استان	کشور	استان
-۶۵۳۱	-۶۴۱۳/۴۷	-۹۱۲۱/۲۹	-۷۷۹۸/۵۶	-۳۴۸۱/۰۷	۷۶۸۱/۰۳۴	۶۰۷۱/۳۶	کشاورزی
-۶۸۱۱	-۱۸۳۶۷/۴	-۱۰۶۲۸/۳۱	۱۱۸۸/۳۴	-۴۳۷۷/۹۸	۱۰۳۶۸/۰۶	۸۱۹۵/۲۹	صنعت
۱۰۲۲۱	-۴۳۴۳/۸۳	-۱۲۴۲۳/۶۰	۱۵۸۸/۳۴	۱۲۳۸۷/۵۳	۱۲۹۷۶/۴۸	۱۰۲۵۷/۰۸	خدمات

مأخذ: یافته‌های تحقیق.

تنها بخش خدمات است که رشد واقعی آن نزدیک به سهم استان و کشور (سهم ملی) می‌باشد و این رشد مثبت ناشی از شرایط خاص منطقه نیست (چون تغییرات رقابتی منفی می‌باشد)، بلکه به خاطر ترکیب فعالیت‌ها در بخش خدمات و تغییرات ساختاری مثبت آن می‌باشد. این مسئله بیانگر آن است که این بخش در حال از دست دادن مزیت نسبی اش در استان است. در صورتی که

در چشم انداز رشد منطقه از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بوده است، لذا با داشتن سهم رقابتی منفی، رشد واقعی آن نیز در بلندمدت کاهش خواهد یافت. در مقایسه با سطح کشور نیز بخش خدمات وضعيتی مشابه دارد. اما بخش صنعت با وجود رشد واقعی کمتر از سهم ملی در دهه ۱۳۸۵-۱۳۷۵ عملکرد مشبی از نظر تغییرات ساختاری در سطح کشور داشته است. با این حال به واسطه تغییرات رقابتی منفی مزیت نسبی خود را در سطح کشور از دست داده است.

اما تغییرات رخ داده در ۵ سال بعد (جدول ۵) حاکی از آن است که رشد اشتغال شهرستان بیرون از بخش کشاورزی و خدمات بیشتر از رشد اشتغال مورد انتظار در سطح کشور و استان (سهم ملی) می‌باشد. به ویژه در مقایسه با سهم آن در سطح کشور که بخش خدمات ۴۷۴۵ و بخش کشاورزی ۲۳۴۶ فرصت شغلی در شهرستان ایجاد کرده است.

جدول ۵. نتایج تغییر فرصت‌های شغلی با استفاده از روش تغییر سهم در شهرستان بیرون از استان و کشور، سال‌های ۱۳۹۰-۱۳۸۵

وضعیت اشتغال	شهرستان نسبت به استان و کشور						گروه‌های عمده شغلی	
	تغییرات رقابتی		تغییرات ساختاری		سهم ملی			
	استان	کشور	استان	کشور	استان	کشور		
۲۳۴۶	۱۶۱۹/۹۸	۸۳۵/۱۹	۶۸۳	۵۰۸/۲۳	۴۳/۰۱۳	۱۰۰۲/۵۸	کشاورزی	
-۸۱۳	۵۹۶/۳۵	۱۰۹۱/۸۱	-۱۴۷۴/۳۵	-۳۴۱۹/۸۵	۶۵/۰۰	۱۵۱۵/۰۴	صنعت	
۴۷۴۵	۱۱۵۹/۳۳	-۱۹۵۶/۱۹	۳۴۳۹/۴۳	۳۲۹۲/۶۶	۱۴۶/۲۳	۳۴۰۸/۵۳	خدمات	

مأخذ: همان.

بخش صنعت شهرستان بیرون از سهم استان و کشور (سهم ملی) داشته است که ناشی از تغییرات ساختاری منفی می‌باشد و حاکی از آن است که فعالیت صنعت در مقایسه با دیگر فعالیت‌ها رشد کندتری داشته است. با این حال تغییرات رقابتی پیش‌آمده در این دوره گویای آن است که شهرستان بیرون از این بخش دارای مزیت نسبی می‌باشد و در صورت بروز تغییرات ساختاری مثبت، انتظار می‌رود که نقش مؤثری در رشد اشتغال منطقه داشته باشد.

در مجموع فعالیت‌های اقتصادی شهرستان بیرون از دهه ۱۳۸۵-۱۳۷۵ به ویژه در مقایسه با سهم آن بخش کشاورزی، صنعت و خدمات نسبت به دهه ۱۳۸۵-۱۳۷۵ به ویژه در سطح کشور که دارای مزیت نسبی نیز می‌باشد، روند رو به رشدی داشته است.

۱-۱-۳. بررسی نتایج مدل اقتصاد پایه

بررسی ضریب مکانی بخش‌های اقتصادی در شهرستان بیرجند حاکی از آن است که در سطح استان فعالیت بخش صنعت و خدمات فعالیت پایه منطقه می‌باشد، بخش کشاورزی با اینکه می‌تواند نقش مؤثری در توسعه اقتصادی منطقه داشته باشد، اما هنوز به حد خود کفایی نرسیده است. با استفاده از داده‌های سطح کشور فعالیت‌های بخش خدمات بیرجند دارای مزیت نسبی می‌باشد و بخش صنعت نیز در سال ۱۳۷۵ فعالیت پایه بوده اما در سال‌های ۱۳۸۵ و ۱۳۹۰ ضریب مکانی آن کاهش یافته که متأثر از تغییرات ساختاری ذکر شده در مدل تغییر سهم بوده است. با این وجود شهرستان بیرجند در بخش صنعت قابلیت‌های صادراتی دارد و می‌توان با ارتقای فعالیت‌های صنعتی شهرستان و ایجاد فرصت‌های شغلی و مزیت‌های رقابتی برای آن در سطح استان، گامی در جهت توسعه اقتصادی این شهرستان برداشت.

در سال ۱۳۸۵ تعداد شاغلان کارگاه‌های صنعتی ۲۷۰۵ نفر بوده که ۷۳ درصد کل شاغلان کارگاه‌های صنعتی استان را شامل می‌شود و $61/4$ درصد ارزش افزوده کارگاه‌های صنعتی استان را ایجاد کرده است (معاونت برنامه‌ریزی دفتر برنامه‌ریزی و بودجه، ۱۳۸۷). علاوه‌بر این بخودگی هزینه‌های ناشی از تغییر کاربری اراضی به صنعتی، فراهم کردن امکان صادرات مواد معدنی، تبدیل دانشگاه صنایع و معادن استان به دانشگاه صنعتی شرق کشور از جمله فرصت‌های پیش رو برای توسعه این بخش می‌باشد.

جدول ۶. نتایج تحلیل اقتصاد پایه در شهرستان بیرجند نسبت به استان و کشور، ۱۳۷۵، ۱۳۸۵ و ۱۳۹۰

سطح مرجع	گروه شغلی		
	کشاورزی	صنعت	خدمات
استان	کشور	استان	کشور
۰/۹۸	۰/۵۲	۰/۹۴	۰/۵۰
۰/۷۷	۱/۰۸	۰/۸۱	۱/۰۲
۱/۱۴	۱/۳۵	۱/۲۰	۱/۴۱
			۰/۹۷
			۱/۰۹
			۰/۹۰
			۰/۶۳
			۱/۱۶
			۱/۳۳

مأخذ: همان.

با توجه به نتایج ارائه شده در جدول ۶ بخش صنعت در سطح استان و بخش خدمات در سطح استان و کشور دارای مزیت نسبی می‌باشد و قابلیت‌های صادراتی برای شهرستان بیرجند فراهم کرده است. لذا براساس رابطه شماره ۱ (میزان استغال صادراتی) می‌توان اذعان

داشت که اگر فعالیت‌های بخش صنعت و خدمات که دارای مزیت نسبی در منطقه است، احیا و توسعه یابد باعث ایجاد ۱۳۳۰ فرصت شغلی صنعتی در سطح استان، ۱۲۱۸۳ فرصت شغلی خدماتی در سطح استان و ۵۷۷۱ فرصت شغلی خدماتی در سطح ایران خواهد شد.

$$X_i = (L_{i-1} / L_i) \times T_i$$

رابطه ۱ (میزان اشتغال صادراتی)

= ضریب مکانی بخش هایی که دارای مزیت نسبی هستند

(١ :٨-١ / ١ :٨) × ١٧٩٤٤ = ١٣٣٠ = اسکانیا - سوئد

بخش خدمات در سطح استان = $\frac{12183}{46994} \times 100 = 26\%$

پخش خدمات در سطح کشور = $(1.14 - 1 / 1.14) \times 46994 = 5771$

حال با در نظر گرفتن این که بخش صنعت و خدمات به عنوان فعالیت پایه معرفی شده است، در ادامه، تحلیل مختصری از زیربخش‌های صنعت و خدمات در شهرستان بیرجند صورت گرفته است.

۳-۲. تحلیل بخش‌های دارای مزیت نسبی

۱-۲-۳. بخش خدمات

جدول ۷. نتایج تحلیل اقتصاد پایه بخش خدمات در شهرستان بیرجند نسبت به استان و

کشور، ۱۳۹۰، ۱۳۸۵ و ۱۳۷۵

نامه شخص	بیوگرافی	فعالیت خانواری	سایر خدمات	مدد کاری	آموزشی و علمی	عمومی و دفاع	فعالیت اداری	املاک و مستغلات	مالی و بینه	ثامن جا و غذا	حمل و نقل و	ارتفاعات	عدد فروشی و	خرده فروشی و	زیربخش	سطح مرجع
															خدمات	
۰/۷۷		۰/۷۹	۱/۰۶	۰/۸۸	۰/۹۲	۱/۱۱	۱/۰۱	۱/۰۶	۰/۹۴	۰/۹۱	۰/۸۸	۰/۹۷	۱۳۷۵		استان	
۰/۷۵	۱/۴۹	۱/۹۲	۰/۹۹	۰/۹۰	۱/۱۹	۱/۴۵	۱/۲۵	۱/۰۷	۰/۸۹	۰/۷۲	۱	۱۳۸۵				
۰/۷۶	۰/۳۶	۱	۰/۹۷	۱/۰۲	۱/۱۹	۱/۳۱	۱/۴۱	۱/۱۷	۰/۹۹	۰/۸۵	۱/۰۲	۱۳۹۰				
۰/۶۸	۰	۰/۲۹	۰/۶۲	۰/۸۳	۱/۲۳	۱/۸۹	۰/۴۸	۰/۴۴	۰/۶	۰/۴۵	۰/۵۵	۰/۵۷	۱۳۷۵			
۰	۰	۰/۷۵	۰/۵۵	۱/۰۶	۱/۲۴	۲/۱۱	۰/۸۱	۰/۵۱	۰/۹۶	۰/۵۵	۰/۵	۰/۶۲	۱۳۸۵			
۱/۰۸	۰	۰/۳۹	۰/۷۷	۰/۹۹	۱/۲۹	۱/۸۳	۰/۶۱	۰/۴۹	۱/۲۴	۰/۵۲	۰/۶	۰/۶۵	۱۳۹۰		کشور	

مأخذ: همان.

در بخش خدمات آن گونه که در جدول ۷ آمده است شهرستان بیرجند در زیربخش‌های عمده‌فروشی و خرده‌فروشی، مالی و بیمه، املاک و مستغلات، فعالیت اداری و پشتیبانی، امور عمومی و دفاع، فعالیت‌های آموزشی و علمی در سطح استان و در زیربخش‌های مالی و بیمه، امور عمومی و دفاع، آموزش و مددکاری در سطح کشور دارای مزیت نسبی می‌باشد.

جدول ۸. نتایج تغییر فرصت‌های شغلی با استفاده از روش تغییر سهم زیربخش‌های خدمات در شهرستان بیرجند نسبت به استان و کشور، دوره آماری ۱۳۷۵-۱۳۸۵

وضعیت	شهرستان نسبت به استان و کشور						گروه شغلی
	اشغال	کشور	استان	تغییرات رقبه‌تی	تغییرات ساختاری	سهم ملی	
				کشور	استان	کشور	استان
۲۴۹۱	-۲۳۶/۲۰	-۱۸۸۹/۴۴	۴۰۷/۹۶	۷۷۴/۶۱	۲۳۱۹/۲۴	۳۶۰۵/۸۳	عمده‌فروشی و خرده‌فروشی
۶۸۸	۳۵۲/۵۱	-۱۵۴	۱۳۷/۶۷	۵۳۶/۴۴	۱۹۷/۸۲	۳۰۷/۵۶	مالی و بیمه
۶۶۶	۵۶/۳۰	-۹۹/۴۹	۴۶۹/۱۹	۵۴۷/۰۲	۱۴۰/۵۲	۲۱۸/۴۷	املاک و مستغلات
-۶۲	۴/۷۹	۱/۴۵	-۱۰۱/۳۵	-۱۱۷/۱۸	۳۴/۵۶	۵۳/۷۳	دفاتر اداری
۱۶۱۶	۱۵۷/۷۰	-۳۴۲۵/۷	-۵۱۶۵/۱۸	-۲۵۵۶/۱۲	۶۶۲۳/۴۸	۱۰۲۹۷/۸۳	امور عمومی و دفاع
۱۱۵۳	-۶۷۶/۴۰	-۲۲۹۴/۹۲	-۹۲۸/۶۷	-۸۴۰/۱۹	۲۷۵۸/۰۸	۴۲۸۸/۱۱	آموزش

مأخذ: همان.

براساس نتایج مدل تغییر سهم در سال‌های ۱۳۷۵-۱۳۸۵ (جدول ۸) رشد فرصت‌های شغلی در زیربخش‌های مالی و بیمه، املاک و مستغلات بیشتر از سهم مورد انتظار آن از رشد فرصت‌های شغلی در سطح استان و کشور بوده و با این وجود در این زیربخش‌ها مزیت رقبه‌تی در سطح استان نداشته است. در سایر زیربخش‌ها نیز به علت تغییرات ساختاری منفی، رشد فرصت‌های شغلی منفی بوده است.

جدول ۹. نتایج تغییر فرصت‌های شغلی با استفاده از روش تغییر سهم زیربخش خدمات در شهرستان بیرون جند نسبت به استان و کشور، دوره آماری ۱۳۸۵-۱۳۹۰

وضعیت	شهرستان نسبت به استان و کشور						گروه شغلی
	اشغال	کشور	استان	استان	کشور	استان	
-۳۹۲	۴۲۷/۸۰	-۱۷۴/۳۳	-۱۴۶۴/۰۴	-۱۴۲۱/۶۹	۶۴۴/۲۵	۱۲۰۴/۰۲	عمده فروشی و خردۀ فروشی
۶۵۲	۴۳۰/۸۴	۹۱/۳۶	۱۲۵/۸۶	۳۸۲/۵۱	۹۵/۳۱	۱۷۸/۱۲	مالی و بیمه
-۷۵۹	-۳/۴۲	۱۶/۵۸	-۸۳۸/۳۲	-۹۳۰/۲۳	۸۲/۷۵	۱۵۴/۶۵	املاک و مستغلات
۲۹۷	-۹۳/۶۳	-۴۷/۵۶	۳۸۹/۴۴	۳۴۲/۳۳	۱/۱۹	۲/۲۲	دفاتر اداری
-۲۵۳۵	-۱۷۲۱/۱۸	-۵۶۷/۱۴	-۲۱۸۷/۱۰	-۴۵۳۴/۳۶	۱۳۷۳/۲۸	۲۵۶۶/۵۰	امور عمومی و دفاع
۱۳۲۰	۵۳۱/۱۹	۶۵۶/۳۲	۱۷۶/۲۲	-۴۸۱/۱۸	۶۱۲/۵۹	۱۱۴۴/۸۶	آموزش

مأخذ: همان.

تحلیل تغییر سهم در سال‌های ۱۳۸۵-۱۳۹۰ (جدول ۹) نیز گویای آن است که رشد فرصت‌های شغلی در زیربخش‌های مالی و بیمه، دفاتر اداری و آموزش بیشتر از سهم آن در رشد فرصت‌های شغلی مورد انتظار در سطح استان و کشور بوده است. بررسی رشد منفی سایر زیربخش‌ها نیز به علت تغییرات ساختاری منفی بوده است. تغییرات رقابتی بیانگر آن است که شهرستان بیرون جند در زیربخش‌های مالی و بیمه و آموزش دارای مزیت نسبی در سطح منطقه‌ای و ملی می‌باشد.

۳-۲-۲. بخش صنعت

جدول ۱۰. نتایج تحلیل اقتصاد پایه زیربخش‌های بخش صنعت در شهرستان بیرون جند نسبت به استان و کشور، ۱۳۷۵، ۱۳۸۵ و ۱۳۹۰

ساختمن	تأمین آب، برق، گاز	ساخت	معدن	زیربخش صنعت	
				سطح مرجع	ساختمن
۰/۹۹	۰/۸۲	۱	۱/۱۵	۱۳۷۵	استان
۰/۹۹	۱/۱۶	۰/۹۹	۱/۰۹	۱۳۸۵	
۰/۹۴	۱/۲۴	۱/۰۳	۱/۰۸	۱۳۹۰	
۰/۵۶	۰/۲۶	۱/۳۳	۰/۰۷	۱۳۷۵	کشور
۰/۹۳	۱/۲۷	۱	۱/۷۱	۱۳۸۵	
۱/۰۷	۱/۲۸	۰/۹۰	۱/۳۵	۱۳۹۰	

مأخذ: همان.

با توجه به ضرایب مکانی زیربخش‌های صنعت در شهرستان بیرون جند (جدول ۱۰) می‌توان اذعان داشت که با استفاده از داده‌های سطح استان، فعالیت‌های معدن، ساخت و تأمین آب، برق و گاز بیشترین مزیت نسبی و قابلیت صادراتی را در شهرستان بیرون جند دارا می‌باشند. با استفاده از داده‌های سطح کشور نیز فعالیت‌های معدن، تأمین آب، برق و گاز و ساختمان از مزیت نسبی برخوردارند. از این‌رو با سرمایه‌گذاری و بهینه کردن زیرساخت‌ها در این زیربخش‌ها می‌توان شاهد تغییرات مثبت فعالیت‌های صنعتی در شهرستان بیرون جند بود.

جدول ۱۱. نتایج تغییر فرصت‌های شغلی با استفاده از روش تغییر سهم در شهرستان بیرون جند نسبت به استان و کشور، دوره آماری ۱۳۸۵-۱۳۷۵

وضعیت اشتغال	شهرستان نسبت به استان							۱۳۷۵-۱۳۸۵ گروه شغلی	
	تغییرات رقبتی		تغییرات ساختاری		سهم ملی				
	کشور	استان	کشور	استان	کشور	استان			
۱۵۱	-۸/۷۳	-۴۸۹/۲۴	-۱۱۰/۷۷	۵۵۰/۸۸	۲۷۰/۵۱	۸۹/۳۵	معدن	گروه شغلی	
-۹۳۶۸	-۱۶۴۸۶/۵۱	-۵۹۱۴/۵۲	-۱۶۷۴/۵۶	-۶۳۵۸	۸۷۹۳/۰۷	۲۹۰۴/۵۲			
۶۰۱	۴۹۰/۲۵	-۹۵/۹۶	۸/۶۹	۶۶۳/۲۵	۱۰۲/۰۶	۳۳/۷۱	تأمین آب، برق، گاز		
۱۸۰۵	-۱۳۴۲/۵۲	-۴۰۲۹/۴۷	۷۵۶/۷۶	۵۰۴۴/۷۶	۲۳۹۰/۷۶	۷۸۹/۷۲	ساختمان	همان	

مأخذ: همان.

با توجه به نتایج مدل تغییر سهم در سال‌های ۱۳۸۵-۱۳۷۵ (جدول ۱۱) تنها در زیربخش ساخت، رشد اشتغال شهرستان منفی بوده که آن هم ناشی از تغییرات ساختاری و رقبتی است. همچنین هیچ کدام از زیربخش‌های صنعت در شهرستان بیرون جند در طول این دوره مزیت نسبی نداشته‌اند.

جدول ۱۲. نتایج روش تغییر سهم در شهرستان بیرونی نسبت به استان و کشور،

دوره آماری ۱۳۸۵-۱۳۹۰

وضعیت اشتغال	شهرستان نسبت به استان							۱۳۸۵-۱۳۹۰ گروه شغلی	
	تغییرات رقابتی		تغییرات ساختاری		سهم ملی				
	کشور	استان	کشور	استان	کشور	استان	کشور		
.	-۱۶۵/۲۶	۳۸/۰۷	۲۲۱/۵۴	۳۸	-۵۶/۲۸	-۷۶/۰۷		معدن	
-۱۸۶۱	-۶۵۷/۰۳	۷۹۶/۲۴	-۴۴۵/۷۳	-۱۶۳۲/۴۶	-۷۵۸/۲۲	-۱۰۲۴/۷۸		ساخت	
۲۳۳	۳۹/۶۸	۱۲۸/۴۰	۲۵۵/۳۷	۱۸۸/۴۹	-۶۲/۶	-۸۳/۸۹		تأمین آب، برق، گاز	
۸۱۵	۱۲۴۱/۵۳	۹۰/۵۱	۱۰۶/۲۴	۱۴۴۴/۵۶	-۵۳۲/۷۷	-۷۲۰/۰۷		ساختمان	

مأخذ: همان.

اما با توجه به نتایج ارائه شده در جدول ۱۲ کلیه زیربخش‌ها در سطح استان دارای مزیت نسبی می‌باشند. تغییرات پیش آمده در سال‌های ۱۳۸۵-۱۳۹۰ در زیربخش‌های صنعت گویای آن است که رشد فرصت‌های شغلی شهرستان نسبت به سهم آن در سطح استان و کشور به‌ویژه در زیربخش‌های تأمین آب، برق، گاز و ساختمان که نسبت به سهم ملی روند افزایش زیادی داشته است، قابل توجه بوده است.

۳-۳. تحلیل اشتغال با استفاده از مدل سوات

در پژوهش حاضر عوامل درونی (قوت‌ها و ضعف‌ها) و عوامل خارجی (فرصت‌ها و تهدیدات) که اشتغال در شهرستان بیرونی با آن مواجه است، با استفاده از مدل تحلیلی سوات (تجمیع مطالعات اسنادی کتابخانه‌ای و نظر عده‌ای از کارشناسان حوزه اقتصاد) ارزیابی شده است.

جدول ۱۳. عوامل درونی اشتغال در شهرستان بیرجند براساس مدل swot در شهرستان بیرجند

عامل قوت (s)	قوت	وزن	رتبه	امتیاز
کشاورزی	رتبه دوم تولید گندم در استان	۰/۰۶۸	۴	۰/۲۷۲
	وجود مزیت نسبی تولیدات کشاورزی (زرشک و زعفران)	۰/۰۶۷	۴	۰/۲۶۸
	وجود ذخایر غنی ژنتیک دامی	۰/۰۶۲	۳	۰/۱۸۶
	وجود دانش بومی منطقه در زیربخش های کشاورزی	۰/۰۶۴	۴	۰/۲۵۶
	۲۵۷ هکتار از اراضی تحت آبیاری قطره ای و ۴۰۰ هکتار تحت آبیاری بارانی است	۰/۰۵۷	۳	۰/۱۷۱
	جمع			۱/۱۵۳
صنعت	تعداد ۴۸ کارگاه صنعتی با ۲۷۰۵ شاغل که ۴۱۰۲۷۵ ارزش افزوده ایجاد کرده است	۰/۰۶۱	۴	۰/۲۴۴
	رتبه دوم تولیدات معدنی در استان	۰/۰۶۳	۴	۰/۲۵۲
	ساختمان زمین شناسی منحصر به فرد و پتانسیل های معدنی مثل طلا، قلع و تنگستن و ...	۰/۰۶۲	۴	۰/۲۴۸
	کارگاه های صنعتی ۳۰ درصد از اشتغال و ۲۰ درصد ارزش افزوده ایجاد کرده است	۰/۰۵۹	۳	۰/۱۷۷
	۱۲ درصد معادن در حال بهره برداری استان را داراست	۰/۰۵۹	۳	۰/۱۷۷
	۳۰ درصد شاغلان معدنی استان را داراست	۰/۰۶۲	۴	۰/۲۴۸
خدمات	جمع			۱/۳۴۶
	شاغلان این بخش ۴۸ درصد رشد داشته است	۰/۰۶۳	۳	۰/۱۸۹
	رشد خدمات از متوسط رشد اقتصادی شهرستان بیشتر است	۰/۰۶۵	۴	۰/۲۶
	رشد واقعی شاغلان خدمات از سهم ملی آن بیشتر است	۰/۰۶۲	۴	۰/۲۴۸
	تغییرات ساختاری بخش خدمات مثبت است	۰/۰۶۲	۴	۰/۲۴۸
	کوتاه بودن سیکل اداری و رسیدگی به امور متقاضیان در کوتاه ترین زمان	۰/۰۶۴	۳	۰/۱۹۲
جمع				۱/۱۳۷
مجموع نقاط قوت				۳/۶۳۶

عامل ضعف (W)	ضعف	وزن	رتیه	امتیاز
کشاورزی	کاهش تدریجی سطح زیرکشت اراضی آبی	۰/۰۹۴	۲	۰/۱۸۸
	رشد واقعی کشاورزی از سهم ملی آن کمتر است	۰/۰۸۸	۱	۰/۰۸۸
	غرقابی و سنتی بودن اغلب سیستم‌های آبیاری	۰/۰۹۲	۲	۰/۱۸۴
	تغییرات رقابتی بخش کشاورزی منفی است	۰/۰۸۷	۱	۰/۰۸۷
	جمع			۰/۵۴۷
	رشد واقعی شاغلان صنعت از سهم ملی آن کمتر است	۰/۰۹۱	۱	۰/۰۹۱
	کاهش قدرت رقابتی بخش صنعت	۰/۰۹۵	۲	۰/۱۹
صنعت	رشد کند فعالیت‌های صنعتی	۰/۰۸۹	۱	۰/۰۸۹
	عدم خودکفایی در بخش ساختمان و صنعت	۰/۰۹۳	۲	۰/۱۸۶
	کاهش رشد واقعی بخش صنعت از سهم ملی آن	۰/۰۸۸	۱	۰/۰۸۸
	جمع			۰/۶۴۴
	نداشتن نیروی ماهر در مشاغل خدماتی	۰/۰۹۲	۲	۰/۱۸۴
	کاهش قدرت رقابتی بخش خدمات	۰/۰۹	۱	۰/۰۹
	جمع			۰/۲۷۴
مجموع نقاط ضعف				
امتیاز عوامل درونی				۵/۱۰۱
جمع قوت‌ها و ضعف‌ها (SW)				

مأخذ: همان.

بررسی‌ها نشان داد که در عوامل داخلی ۱۶ نقطه قوت در برابر ۱۱ نقطه ضعف قرار دارد. مجموع امتیاز نهایی عوامل داخلی برابر با ۵/۱۰۱ می‌باشد و این بدان معناست که اشتغال در شهرستان بیرون از نظر عوامل داخلی دارای قوت می‌باشد. در میان عوامل داخلی بیشترین تأثیر با ۱/۳۴۶ امتیاز، به بخش صنعت اختصاص یافته است. در زمینه کشاورزی دارا بودن رتبه دوم تولید گندم در استان (۰/۲۷۲) و داشتن مزیت نسبی در برخی تولیدات کشاورزی (۰/۲۶۸) بیشترین تأثیر را داشته است.

در صنعت نیز به علت دارا بودن رتبه دوم استانی در تولیدات معدنی (۰/۲۵۲)، ساختار زمین‌شناسی منحصر به فرد (۰/۲۴۸) و دارا بودن ۳۰ درصد شاغلان معدنی استان (۰/۲۴۸) نقش عمده‌ای در اشتغال شهرستان داشته است. افزایش رشد واقعی شاغلان بخش خدمات نسبت به سهم ملی (۰/۲۴۸) و تغییرات ساختاری مشبت این بخش (۰/۲۴۸) بیشترین تأثیر را در نقاط قوت آن داشته است.

در زمینه نقاط ضعف نیز در بحث کشاورزی کاهش سطح زیرکشت اراضی آبی (۰/۱۸۸) و سنتی بودن اغلب سیستم‌های آبیاری (۰/۱۸۴)، بیشترین نقش را در ضعف کشاورزی داشته است. کاهش قدرت رقابتی بخش صنعت (۰/۱۹) و عدم خودکافی بخش ساختمان و صنعت (۰/۱۸۶) علت عدمه ضعف بخش صنعت بوده است. در زمینه خدمات نیز نبود نیروی متخصص و ماهر در مشاغل خدماتی (۰/۱۸۴) بیشترین تأثیر را در ضعف این بخش داشته است (جدول ۱۳).

تحلیل عوامل بیرونی اشتغال (جدول ۱۴) بیانگر آن است که ۲۰ نقطه فرصت در برابر ۱۱ نقطه تهدید قرار گرفته است و بخش صنعت بیشترین فرصت‌ها (۲/۳۷۶) را دارا می‌باشد و کشاورزی نیز (۰/۶۴۲) با بیشترین تهدیدات مواجه است. در زمینه کشاورزی امکان سرمایه‌گذاری بخش خصوصی به سمت فعالیت‌های مولد (۰/۲)، بهینه‌سازی راندمان مصرف (۰/۲۲۸) و توجه به تلفیق دانش بومی و نوین در جهت احیا و توسعه کشاورزی (۰/۲۳۶) بیشترین تأثیر را در ایجاد فرصت‌ها داشته است. در بخش صنعت، واقع شدن در کویر و توجه به جنبه‌های مثبت توسعه آن (۰/۲۳۲)، اتصال مرکز استان به راه‌آهن بافق - مشهد (۰/۲۴)، حجم زیاد سرمایه‌گذاری در فعالیت‌های معدنی (۰/۲۴۴) و کم بودن محدودیت‌های زیست محیطی (۰/۲۳۲) بیشترین تأثیر را داشته است. عدم سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در زیربخش‌های خدمات (۰/۱۲) نیز بیشترین فرصت را برای بخش خدمات مهیا کرده است.

در زمینه نقاط تهدید نیز بخش کشاورزی به علت وجود محدودیت‌های دولتی در سرمایه‌گذاری‌ها (۰/۱۸۸)، خشکسالی (۰/۱۸) و کاهش فرصت‌های اشتغال (۰/۱۸۸) با بیشترین تهدیدات مواجه است. در صنعت نیز، وجود محدودیت‌های دولتی (۰/۱۸۴) بیشترین نقش را داشته است. در بخش خدمات، پراکندگی و پایین بودن کیفیت راه‌ها (۰/۱۹۲) بیشترین تأثیر را در بروز تهدیدات داشته است.

جدول ۱۴. عوامل بیرونی اشتغال در شهرستان بیرونی استن براساس مدل swot در شهرستان بیرونی

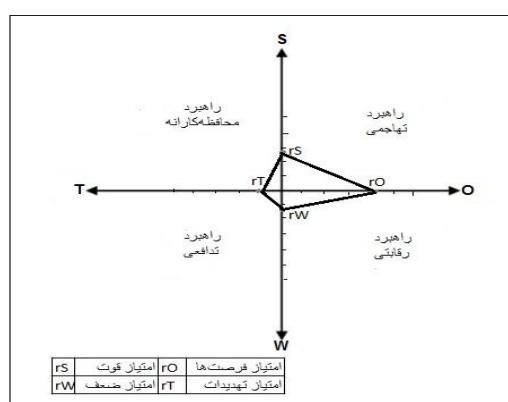
عامل فرصت (O)	فرصت‌ها	وزن	رتبه	امتیاز
کشاورزی	امکان جابه‌جایی نیروی انسانی از بخش خدمات به کشاورزی	۰/۰۳	۳	۰/۰۹
	امکان سرمایه‌گذاری خصوصی به سمت فعالیت‌های مولد	۰/۰۵	۴	۰/۲۲
	امکان پهنه‌سازی راندمان مصرف	۰/۰۵۷	۴	۰/۲۲۸
	توجه به تلفیق دانش بومی و نوین در احیا و توسعه کشاورزی	۰/۰۵۹	۴	۰/۲۳۶
	جمع			۰/۷۵۴
صنعت	۹۸ درصد کارگاه‌های صنعتی تحت مالکیت بخش خصوصی اند	۰/۰۵۴	۴	۰/۲۱۶
	امکان جابه‌جایی نیروی انسانی از خدمات به صنعت	۰/۰۳	۴	۰/۱۲
	واقع شدن در کویر و داشتن روزهای آفتابی	۰/۰۵۸	۴	۰/۲۳۲
	امکان بهره‌برداری از انرژی‌های نو و تجدیدپذیر	۰/۰۴۳	۴	۰/۱۷۲
	امکان کشت و توسعه چغندر قند در دشت اسدآباد	۰/۰۵	۳	۰/۱۵
	اتصال مرکز استان به راه آهن بافق - مشهد	۰/۰۶	۴	۰/۲۴
	کم بودن محدودیت‌های زیست محیطی	۰/۰۵۸	۴	۰/۲۳۲
	حجم زیاد سرمایه‌گذاری در فعالیت‌هایمعدنی	۰/۰۶۱	۴	۰/۲۴۴
	وجود بازارچه‌های مرزی فعال	۰/۰۴۶	۳	۰/۱۳۸
	امکان صادرات مواد معدنی	۰/۰۵۹	۴	۰/۲۳۶
	بخشودگی هزینه‌های ناشی از تغییر کاربری اراضی به صنعتی	۰/۰۴۳	۳	۰/۱۲۹
	مجاورت با افغانستان و پاکستان	۰/۰۴۸	۳	۰/۱۴۴
	تبديل دانشگاه صنایع و معادن به دانشگاه صنعتی شرق کشور	۰/۰۴۱	۳	۰/۱۲۳
	جمع			۰/۳۷۶
خدمات	عدم سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در زیربخش‌های خدمات	۰/۰۴	۳	۰/۱۲
	گسترش فعالیت‌های بخش حمل و نقل	۰/۰۵۹	۴	۰/۲۳۶
	امکان ایجاد زیرساخت‌های مخابراتی و IT	۰/۰۵۲	۴	۰/۲۰۸
	جمع			
مجموع فرصت‌ها				
عامل تهدید (T)	تهديفات	وزن	رتبه	امتیاز
کشاورزی	محدودیت‌های دولتی در سرمایه‌گذاری‌ها	۰/۰۹۴	۲	۰/۱۸۸
	شاغلان این بخش جذب بخش خدمات شده‌اند.	۰/۰۸۶	۱	۰/۰۸۶
	خشکسالی	۰/۰۹	۲	۰/۱۸
	کاهش فرصت‌های اشتغال	۰/۰۹۴	۲	۰/۱۸۸
	جمع			۰/۶۴۲

عامل تهدید (T)	تهدیدات	وزن	رتبه	امتیاز
صنعت	محدودیت‌های دولتی در سرمایه‌گذاری‌ها	۰/۰۹۲	۲	۰/۱۸۴
	شاغلان صنعت جذب خدمات شده‌اند	۰/۰۸۷	۱	۰/۰۸۷
	۲۰ درصد کارگاه‌های صنعتی تحت مالکیت بخش عمومی‌اند	۰/۰۸۹	۱	۰/۰۸۹
	کاهش شاغلان بخش صنعت	۰/۱۷۸	۲	۰/۱۷۸
	جمع	۰/۵۳۸		
خدمات	عدم کارایی مناسب بخش خدمات	۰/۱۸۶	۲	۰/۱۸۶
	پراکندگی و پایین بودن کیفیت راه‌ها	۰/۱۹۲	۲	۰/۱۹۲
	دوری از مرکز عمده شهری	۰/۰۸۹	۱	۰/۰۸۹
	جمع	۰/۴۶۷		
	مجموع تهدیدات	۱/۶۴۷		
جمع فرصت‌ها و تهدیدها (OT)	امتیاز عوامل بیرونی	۱		۵/۳۴۱

مأخذ: همان.

با توجه به یافته‌های تحقیق، آن‌گونه که در شکل ۴ نشان داده شده است، قوت‌ها در میان عوامل درونی و فرصت‌ها در میان عوامل بیرونی بیشترین امتیاز را به خود اختصاص داده‌اند. لذا جهت ارتقای وضعیت استغال در شهرستان بیرجند باید با استفاده حداکثری از قوت‌ها و فرصت‌ها، به سمت راهبردهای تهاجمی گام برداشت.

شکل ۴. ماتریس ارزیابی موفقیت و اقدام استراتژیک

مأخذ: همان.

جهت حداکثرسازی قوت‌های درونی و حداقل رسانی تهدیدات بیرونی، می‌توان پیشنهادهای زیر را با تأکید بر راهبردهای تهاجمی ارائه داد.

الف) راهبرد تهاجمی

- * سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در جهت افزایش راندمان تولید کشاورزی،
- * ایجاد کارگاه‌های صنعتی در نقاط شهری و روستایی شهرستان،
- * انتقال شاغلان بخش خدمات به دیگر بخش‌ها،
- * ایجاد و توسعه صنایع تبدیلی محصولات سازگار با اقلیم منطقه،
- * افزایش سطح زیرکشت زرشک و زعفران،
- * به کارگیری تکنولوژی سازگار با دانش بومی،
- * استقرار شبکه هوشمند اطلاع‌رسانی هواشناسی برای پیش‌بینی رخدادهای طبیعی،
- * ساماندهی کارگاه‌های کوچک و توسعه فعالیت‌های معدنی،
- * ارتقای فعالیت‌های بخش تأمین آب، برق و گاز در راستای افزایش صادرات.

ب) راهبرد رقابتی

- * صنعتی‌سازی نواحی روستایی و جذب نیروی انسانی به فرصت‌های شغلی ایجاد شده،
- * ترغیب سرمایه‌گذاران بخش خصوصی در راستای ایجاد کارگاه‌های صنعتی،
- * ارائه تسهیلات توسط دولت برای جایگزینی آبیاری نوین به جای شیوه‌های نادرست سنتی،
- * دادن مشوق‌های سرمایه‌گذاری توسط دولت،
- * به کارگیری شبکه‌های مجازی در ارتقای بخش خدمات.

ج) راهبرد محافظه‌کارانه

- * خصوصی‌سازی فعالیت‌های بخش کشاورزی، صنعت و معدن،
- * شناسایی مزیت‌های نسبی تولیدات کشاورزی و ارتقای تولید محصولاتی مثل زرشک و زعفران،
- * افزایش حجم سرمایه‌گذاری در معادن،
- * ایجاد و توسعه زیرساخت‌های مورد نیاز.

(د) راهبرد تدافعی

- * تحت حمایت قرار گرفتن کارگاه‌های صنعتی توسط بخش خصوصی،
- * به کارگیری نیروی انسانی ماهر و آموزش دیده در بخش خدمات،
- * کشت محصولات مقاوم به خشکی،
- * مدیریت بحران و شناسایی راهکارهای مقابله با خشکسالی،
- * آموزش‌های فنی و حرفه‌ای در راستای پرورش نیروی کار در زیربخش‌های صنعت،
- * تربیت نیروی ماهر در فعالیت‌های معدن و تأمین آب، برق و گاز.

۴. جمع‌بندی و نتیجه‌گیری

در این پژوهش با استفاده از داده‌های مستند مرکز آمار ایران از گروه‌های عمدۀ فعالیت در سال‌های ۱۳۷۵، ۱۳۸۵ و ۱۳۹۰ در سه سطح شهرستان بیرون‌جند، استان خراسان جنوبی و ایران به تحلیل وضعیت اشتغال در شهرستان بیرون‌جند و شناسایی مزیت‌های نسبی آن پرداخته شده است.

براساس نتایج مدل تغییر سهم و ضریب مکانی، شهرستان بیرون‌جند در بخش‌های صنعت و خدمات دارای مزیت نسبی بوده است. بررسی زیربخش‌های صنعت و خدمات حاکی از آن است که با رشد اشتغال در دوره ۱۳۸۵-۱۳۹۰ اکثر زیربخش‌های خدمات بهویژه فعالیت‌های مالی و بیمه، آموزش، امور عمومی و دفاع دارای بیشترین مزیت نسبی بوده‌اند. در بخش صنعت نیز معدن، تأمین آب، برق، گاز و ساختمان از بیشترین مزیت نسبی برخوردار بوده‌اند. از این‌رو انتظار می‌رود که تکیه بر مزیت نسبی و قابلیت صادراتی بخش‌های صنعت و خدمات نقش مؤثری در رشد اشتغال منطقه داشته باشد. مدل سوات نیز با هدف تدوین کلیت برنامه توسعه استراتژیک با تأیید بر یافته‌های تحقیق، جهت بهبود وضعیت اشتغال در شهرستان بیرون‌جند، تکیه بر راهبردهای تهاجمی را پیشنهاد داده است.

منابع و مأخذ

۱. آسایش، حسین و علیرضا استعلامی (۱۳۸۲). اصول و روش‌های برنامه‌ریزی ناحیه‌ای، دانشگاه آزاد اسلامی، چاپ اول.
۲. ابراهیم‌زاده، عیسی (۱۳۸۹). آمیش سرزمین و برنامه‌ریزی محیطی در جنوب شرق ایران، تهران، انتشارات اطلاعات، چاپ اول.
۳. امینی، علیرضا و فرزانه منصوری (۱۳۸۵). «تحلیل عوامل مؤثر بر اشتغال جوانان به تفکیک بخش‌های عده اقتصادی ایران»، پژوهش‌های اقتصادی، ۱۷ (۵۰).
۴. برانسون، ویلیام اچ. (۱۳۸۳). تئوری و سیاست‌های اقتصاد کلان، ترجمه عباس شاکری، تهران، نشر نی.
۵. تودارو، مایکل (۱۳۷۸). توسعه اقتصادی در جهان سوم، غلامعلی فرجادی، مؤسسه عالی پژوهش در برنامه‌ریزی توسعه.
۶. جعفری صمیمی، احمد و سمیه‌سادات نقوی (۱۳۸۷). «بررسی مزیت نسبی ارزش افزوده بخش‌های اقتصادی در منطقه خراسان براساس برنامه سوم توسعه»، دانش و توسعه، ۱۵ (۲۳).
۷. رحمانی، تیمور (۱۳۸۹). اقتصاد کلان، انتشارات برادران، جلد دوم، چاپ نهم.
۸. زمانی، هادی (۲۰۰۷). موانع تکوین دولت مدرن و توسعه اقتصادی در ایران، لندن، جلد اول، نشر hz.
۹. زیاری، کرامت‌الله (۱۳۷۸). اصول و روش برنامه‌ریزی منطقه‌ای، دانشگاه یزد، چاپ اول.
۱۰. سبحانی، حسن و باقر درویشی (۱۳۸۴). «بررسی مزیت‌های نسبی و تحلیل ساختاری اشتغال در استان ایلام»، تحقیقات اقتصادی، ۲۳ (۷۰).
۱۱. صادقی شاهدانی، مهدی و محمد غفاری فرد (۱۳۸۸). «بررسی مزیت‌های نسبی و تحلیل ساختاری تولید ناخالص داخلی در استان‌های کشور»، فصلنامه پژوهش‌ها و سیاست‌های اقتصادی، ۱۷ (۵۰).
۱۲. صانعی‌پور، محمود (۱۳۸۵). کارگاه آموزشی شرکت‌های مادر تخصصی، وزارت کار و امور اجتماعی، معاونت توسعه کارآفرینی و اشتغال، چاپ دوم.
۱۳. صباح کرمانی، مجید (۱۳۸۰). اقتصاد منطقه‌ای (تئوری‌ها و مدل‌ها)، تهران، انتشارات سمت.
۱۴. فرهودی، رحمت‌الله و اکبر محمدی (۱۳۸۵). «تحلیل و پیش‌بینی وضعیت اشتغال در شهر سنندج با استفاده از مدل تغییر سهم ضریب مکانی و ضریب جینی»، پژوهش‌های جغرافیایی، ۱۰ (۵۵).
۱۵. متولی، محمود و جواد فتح‌اللهی (۱۳۸۹). «مقدمه‌ای بر نظریات ویلیامسون و کاربرد آن در مسائل توسعه ایران»، پژوهش‌های اقتصادی، ۱۰ (۳).
۱۶. مرادی مسیحی، واراز (۱۳۸۱). برنامه‌ریزی استراتژیک در کلان‌شهرها، تهران، نشر شهرداری.
۱۷. مرکز آمار ایران (۱۳۹۲). «گزارشات مستند سرشماری ۱۳۹۰ پیرامون فعالیت‌های اقتصادی»، پرتال مرکز آمار ایران.
۱۸. ——— (۱۳۹۱). گروه GIS معاونت برنامه‌ریزی استان خراسان جنوبی، پرتال مرکز آمار ایران.

۱۹. معاونت برنامه‌ریزی دفتر برنامه‌ریزی و بودجه (۱۳۸۷). «گزارش‌های اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی شهرستان‌های استان خراسان جنوبی»، جلد اول، شهرستان بیرجند، استانداری خراسان جنوبی.
۲۰. معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی مرکز آمار ایران (۱۳۸۹). سالنامه آماری استان خراسان جنوبی ۱۳۸۵ و ۱۳۷۵، تهران، معاونت برنامه‌ریزی.
۲۱. — (۱۳۸۹). سالنامه آماری کشور در سال‌های ۱۳۸۵ و ۱۳۷۵، تهران، معاونت برنامه‌ریزی، دفتر آمار و اطلاعات.
۲۲. نورث، داگلاس سی (۱۳۸۵). نهادها، تغییرات نهادی و عملکرد اقتصادی، ترجمه محمدرضا معینی، تهران، سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی.
23. Browne, M. N. and P. F. Haas (1987). *Modern Economics*, Principles; Goals and Trade offs; USA.
24. North, Douglass C., John J. Wallis and R. Barry Weingest (2006). "A Conceptual Framework for Interpreting Recorded Human History", December, NBER, Working Paper Series, No. 12795.
25. North, Douglass C., (2004). "Learning, Institutions, and Economic Performance; Perspectives on Politics", Vol. 2, No. 1.
26. Heico, Kerkmeester (1999). "Methodology: General, Erasmus University of Rotterda.
27. Hodgson, Geoffrey M. (2007). Institutions and Individuals: Interaction and Evolution; Organization Studies, 28.
28. Janaranjana, Herath, Tesfa G. Gebremedhin and Blessing M. Maumbe (2010). A Dynamic Shift Share Analysis of Economic Growth in West Virginia, Research paper (12)
29. Steven, M., G. Modema and N. Mercuro (2003). History Institutional Law and Economics, Encyclopedia, Low and Economic.